

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Két kormányelnök

Pécs, 1898. december 19.

A francia kamara pénteki ülésében *Pipiany* szocialista képviselő interpelláció tárgyává tette azokat a választási visszaéléseket, a melyek a narbonne-i választás ügyében folytatott parlamenti vizsgálat alatt kiderültek. Ezek a visszaélések nem voltak Bánffy-kaliberűek, nem történtek pénzzel való vesztegetések, szuronyokkal sem kergették el a választókat, sem a választási elnök nem fosztotta meg tömegesen a szavazni kívánókat szavazatjoguktól, csak alapos gyanuja merült föl annak, hogy a kerület tisztviselői hivatalosan korteskedtek az egyik jelölt mellett.

Én édes Istenem, a világtól mennyire elmaradt nép ez a francia! Ezért a csekélységért olyan vihar támadt a parlament-jükben, mintha legalább is a köztársaság bukásáról lett volna szó. A magyar liberális közéleti erkölcs tan sokkal szilárdabb alapokra fekteti az államhatalmat, hogysen ilyen csekélységek megingathatnák. Nálunk az képezi az állam erősségét, hogy „erős központi kormányunk van, amely az államfőntartó párt uralmát a közvélemény hullámlázása alól emancipálni és biztosítani tudja“, a franciák meg buta rövidlátásukban a köztársaság veszedelmét látják abban, ha a nemzet akarata a választásoknál a hatalom részéről a legcsekélyebb mértékben is befolyásolhatnák.

A megtámadott miniszterek siettek is

kijelenteni, hogy a hivatalos állásukkal visszaélő tisztviselők megbüntetéséről gondoskodni fognak, mert azok a kormány tilalma ellen cselekedtek, mikor a választókat befolyásolták, mivel a kormány valamennyi tisztviselőnek a lelke kötötte, hogy a választásoknál szigorú semlegességet tanúsítsanak.

Hát nem gyáva cserbenhagyása ez az állam tisztviselőinek? Bizony eljöhethetnének azok a francia miniszterek a Sándor-utcaiba tanulni Perczel Dezső minisztertől, hogyan kell az alantasokat megvédelmezni az igazága ellenzék vádaskodásai ellen, legyenek bár azok még oly igazak.

De ez még nem volt elég. A kamara centruma megnyugodva az érdekelt miniszterek kijelentéseiben, a kérdés fölött az egyszerű napirendre térést akarta, míg *Kloty* képviselő azt indítványozta, hogy a kamara ítélje el a jelölteknek a hatóságok részéről való támogatását. Erre fölkel *Dupuy* miniszterelnök s kijelentette, hogy nem járulhat hozzá az egyszerű napirendre téréshez, hanem elfogadja *Kloty* indítványát, mert — ugymond — *a mi cselekedeteinket nem politikai motívumok, hanem erkölcsi okok szabták meg.*

Ennek a kormányelnöki kijelentésnek a hatása alatt aztán egyhangulag kimondotta a kamara, hogy elítéli a jelölteknek a hatóságok részéről való támogatását és számít a kormány energiájára, hogy az általános szavazatjog szabadságának tiszte-

letet fog szerezni, bármely párt legyen is kormányon.

Nos hát nem a legnagyobb fokú politikai korlátoltság kell az ilyen eljáráshoz? — fogják kérdezni a Tisza Kálmán iskolájában nevelkedett magyar államférfiak. Hát mi köze az erkölcsnek a politikához s nem-e az a kormány legfőbb kötelessége, hogy a nemzet akaratát idomítsa a saját akaratához és nem megfordítva? És hogyan tehetné ezt másképp, mint azok befolyásának kihasználásával, akik tőle függenek, a tisztviselők korteskedésével?

Bezzeg másként festett a mi nagy kormányelnökünk, *Bánffy* Dezső a magyar képviselőház november 7-iki ülésében, mikor az a bolond ellenzék, abban a hiszemben, hogy Franciaországban van, kérdőre vonta a Dessewffy főszolgabíróra gyakorolt „szelid nyomás“ miatt. Nem bujt ő holmi „erkölcsi szempontok“ mögé, mint gyámoltalan francia kollégája, hanem bátran vágta a szemébe a tiszta választások mellett kardoskodó ellenzéknek, hogy igenis, ő *súlyt helyez arra, hogy a tisztviselők a hivatalos jelöltet támogassák.*

Mit neki erkölcsi szempont, ő nem pap, hogy erkölcsöket prédikáljon, hanem politikus, még pedig a javából, aki nemcsak az erkölcsi korlátokon teheti túl magát, de még a törvényt is csak akkor respektálja, ha az az ő politikai célját, a hatalomban való megmaradást elősegíti.

Voltak neki is olyan korlátolt föl-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A jótékony nőegylet vásárja.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Tavaly január első napjaiban rendezett a pécsi jótékony nőegylet egy vásárt a tornacsarnokban, a melyhez a sok kisebb és nagyobb értékű tárgyat a nőegylet fáradhatlan tagjainak megkeresésére jószívű emberbarátok adták, az elrendezéssel és értékesítéssel járó sok-sok dolgot mind az egyesület tagjai végezték s így történhetett meg az, hogy a csekély belépti díj dacára a tavalyi vásár hétszáz forint tiszta jövedelmet eredményezett.

Ettől a sikertől biztatva a jótékony nőegylet érdemekben gazdag elnöknője, *Sávele* Kálmáné, az idén is mozgalmat indított egy hasonló vásár tartására és a kivitelen teljes odaadással, a legnagyobb buzgalommal segítettek neki a jótékonyág angyalai: az egyesület választmányja és tagjai.

Nem resteltek zörgetni azoknak ajtóin, kik földi javaikból másoknak is juttathatnak anélkül, hogy ez nehezükre esnék, köszönettel fogadták a legcsekélyebb értékű tárgyakat is és szorgalmas hangyaként gyűjtötték ezeket mindaddig, míg csak a vásár határ-

napjának közeledése arra nem figyelmeztette őket, hogy itt az idő felállítani a tornacsarnokban a sátorokat, megszámozni és elrendezni azokban a tárgyakat és fáradságuknak eredményeként már vasárnap délelőtt láthatuk a tornacsarnokban, hogy az teljesen készen van a vásárlók befogadására.

A déli órákban, midőn a sátrakban már csak egy-egy darab tárgyat helyeztek el alkalmasabb helyre az ott foglalatok elárusítóinak, nagyon kedves képet nyújtott a nagy terem. Egymástól néhány lépésnyire voltak felállítva a sátrak, melyeknek minden oldala, az asztal és a háttérben lépcsőszerűleg kimagasló emelvény rakva volt nyereménytárgyakkal, minden tárgyon egy cédula számmal. Az asztalon volt felállítva az urna, melyben a nyereménytárgyaknak megfelelő számok voltak elhelyezve, no meg természetesen olyan cédulák is, melyeken nem volt szám, de nem olyan sok üres cédula volt, mint szokott lenni jótékonycélu tombola vagy más efféle alkalommal.

Ez a vásár nem a vagyonosabbak megpumpolását célozta, hanem alkalmat nyújtott a csekélyebb jólétben élőknek is, hogy kellemesen töltsék ott idejüket, legtöbb esetben többszörösen nagyobb értékű tárgyakat nyerjenek, mint a mennyiért az urnából egy számot kihúzhattak és látható példa gyanánt

szolgált a szegénysorsuak előtt is e vásár arra, hogy mily fáradhatlan és önzetlen istápolói városunk hölgyei az anyagi segélyre szorultaknak.

És a közönség, mely már a múlt évben tartott vásáron tapasztaltakból tudta, hogy mit várhat attól, már négy óra előtt tömegesen tódult a tornacsarnok felé.

Valóságos ostrom alá vették a bejáratot és olyan nagy számmal lepték meg az óriási termet, hogy óvintézkedéseket kellett tenni; egy-egy nagyszámú csoport bebocsátása után bezárták az ajtót és csak bizonyos időközönként nyitották azt ki, hogy azok, kik már beteltek a nézelődéssel és megelégedtek a szerencse által nekik juttatott nyereményekkel, eltávozhassanak és a kinn várakozók közül egy újabb csoport jöhessen be azok helyére.

Az egész délután folyamán óriási volt a tolongás nemcsak benn a tornacsarnokban, de az épület előtt is. Benn csak a legnagyobb erőfeszítéssel lehetett a rendet annyira a mennyire fenntartani és azok az érdemeiket kellőleg kifejező jelzővel nem illethető hölgyek, kik elhagyták kényelmes otthonukat, hogy fáradjanak pártfogolt szegényeik érdekében, mindenfelől ostromolva a sátraikat meglepő tömegtől, emberfölötti kitartással és a legnagyobb előzékenységgel teljesítették elárusítóit

fogásu elődei, akik belevették a törvénybe, hogy „az a közhivatalnok, aki hivatala hatáskörébe eső cselekménye, vagy arra vonatkozó ígérete által valamely választót bizonyos jelölt melletti vagy elleni szavazásra, vagy a szavazástól tartózkodásra bírni törekszik: két évig terjedhető fogházzal büntetendő.”

Ezt a törvényt ugyan még egyetlenegy esetben sem alkalmazták, pedig már húsz esztendeje ékeskedik a törvénykönyvben, de legalább nyíltan megtagadni nem merték. Bánffy báró volt az első, aki a nemzet törvényhozása előtt ünnepélyes tanúságot tett róla, hogy ezt a törvényt lábbal tiporni nála politikai elv, mert *ő hivatalos jelöltek állit, a kiket támogatni a tisztviselők kötelessége*; megszegi tehát a büntető törvénykönyv 187. §-át először ő maga, a mikor mint legfőbb tisztviselő befolyásolja az alantasokat bizonyos jelölt melletti állásfoglalásra s fölbujtja a többi tisztviselőt a törvény megszegésére, a mikor az ő jelöltjeinek támogatását követeli tőlük a választóközönséggel szemben.

Nos hát jámbor olvasó, szemeid elé tártunk két jelenetet, a melyek Európa két különböző parlamentjében rövid időközben lejátszódtak. Az egyikben láttunk egy kormányelnököt, aki tiltakozik a hatalomra nézve kedvezőbb indítvány ellen s egyenesen kihívja a parlamentet, hogy a nemzet hamisítatlan akaratának szabad nyilvánulását ünnepélyesen dekretálja, mert csak így nyughatik a nemzet képviselőinek hatalma erkölcsi alapon; a másikban a végrehajtó hatalom legfőbb képviselője proklamálja a hatalomnak azt a jogát, hogy ő szemelje ki a nép képviselőit s kiszemeltjei részére a mandátumot megszerezni a hatalomnak alája rendelt köztisztviselők kötelességének mondja, nyilvános meghazudtolásával a törvénynek, amely ezt büntetendő cselekménynek minősíti.

Melyik jelenet a lélekemelőbb s melyik parlamentnek van a kettő közül joga arra hivatkozni, hogy a nemzet reá ruházta át az őt megillető törvényhozói hatalmat:

tisztüket mindaddig, míg az utolsó tárgy is elfogyott a sátrakból.

Fenn az erkélyen hideg ételeket, tüzes bort, teát és gyöngyöző pezsgőt szolgáltak fel a hölgyek a közönség ilyenek után vágyódó részének. Itt már a műveltebb és vagyonosabb osztály tagjai voltak nagybárára a vendégek, a kik szívesen fizettek egy pohár, szép kezek által nyújtott italért nagyobb árat, hiszen önkaratukból keresték fel azt a helyet, hol fölöslegükből a jótékonyosság oltárára akartak némi áldozatot tenni.

Folyton változó képek, sürgő-forgó, zsi-bongó sokaság adott helyet folyton újabbaknak és újabbaknak a teremben, a honnan csak hét óra felé kezdett oszlani a közönség: megelégedett vásárlók és a jótékonyosság szolgálatában kifáradt hölgyek, a kik a legnagyobb mértékben megérdemlik, hogy mindenki teljes elismeréssel adózzék nekik és nevüket imáikba foglalják azok, a kik az ő fáradságuknak eredményét élvezni fogják!

A vásár folyamán az árusítással foglalkozó hölgyek névsorát a következőkben adjuk:

A pezsgőnél: Engel Gyuláné, dr. Friedl Károlyné, Littke Ernőné, dr. Darócy Aladárné és özv. Sauska Jenőné.

A karácsonyfánál: Krasznay Mihályné, Littke Józsefné és Jobst Béláné.

ennek megítélését a kegyes olvasóra bizzuk s ha e részben mégis némi utbaigazításra lenne szüksége, hát megjegyezzük, hogy nem Dupuy, hanem Bánffy báró az, aki az aradi hívekhez írt levelében hivatkozik arra, hogy az ő pártját és kormányát *az ország nagy többsége rendelte az ügyek vitelére.*

Városi közgyűlés.

Pécs, 1898. december 19.

Lehet, hogy a kibocsátott tárgysorozatot ejtette tévedésbe a városatyákat, mert ez a *december 9-én délelőtti 19 órakor* tartandó közgyűlésre hívta meg őket, anynyi tény, hogy december 19-én d. e. 9 órakor még nagyon gyér számmal üldögéltek a közgyűlési teremben s ez a szám az ülés folyama alatt sem növekedett meg annyira, hogy a napirendre tűzött vételi és eladási ügyet elintézni lehetett volna.

Maga a tárgysorozat nem valami nagyon bővelkedett érdekes pontokban, csak az első tárgy, a főreáliskola újraépítése, keltett tartalmasabb vitát. A kormány be akarná ugratni a várost, hogy építsen az államnak új reáliskolai épületet; a tanács megembereli magát s kemény hangon tartott előterjesztést tesz a közgyűlésnek, melyben hivatkozik arra, hogy az állammal kötött szerződés szerint ilyen áldozatot hozni nem köteles, de ha akarná, sem teheti, mert: *deficiente pecu. . . stb.*

Erre szót emel a főreáliskola érdem teljes igazgatója s a merev elutasítás helyett azt ajánlja, hogy engedje át a város tulajdonul a jelenlegi reáliskolai épületet az államnak oly kikötéssel, hogy azon az állam építsen új iskolát; de a polgármester megvédelmezi a tanács javaslatát azzal, hogy nem szabad mindjárt följajnlani mindent a kormánynak, amit rászántunk, mert *akkor a kormány még többet kíván*, hanem egyelőre tegyünk úgy, mintha semmit sem akarnánk adni, akkor nyereségnek fogja tartani a kormány azt is, ha utóbb meg-

A sátrakban:

I. Sipőcz Istvánné, Mendl Matild és Csigó Jánosné.

II. Angyal Pálné, Geiger Dezsőné és Schwabach Zsigmondné.

III. Daempf Imréné, Laipzig Antalné és Löffler Vincéné.

IV. Lenkei Lajosné, Stern Károlyné és Ferenczy Istvánné.

V. Bóc Alajosné, Denk Lajosné és Gutmann Regina.

VI. Girardi Józsefné, Luizer Viktorné és Wachauer Károlyné.

VII. Deutsch Kornélné, Herbert Jánosné és Scholz Gyuláné.

VIII. Dr. Bodó Aladárné, Piacsek Gyuláné és Berec Károlyné.

Megemlítendőnek tartjuk még, hogy a karácsonyfára *Sávell* Kálmánné fölszólítására a pécsi szép leányok apró babákat készítettek, a melyekért hatvanöt forint jövedelmet szedtek be a vásár folyamán, tehát a leányok is ilyen tekintélyes összeget szereztek a népkonyha és karácsonyfa céljaira.

Besaélhetnénk meg igen sokat erről a vásárról, de befejezzük tudósításunkat azzal az idézettel: *»A jótett önmagában hordja jutalmát.«*

(Tsi.)

kapja azt, amit most akar az indítványozó ajánlani.

Jellemző ez a felfogás a kormány eljárásáról a mi polgármesterünk szájából, mikor egyébként mindig a legteljesebb bizalomtól szokott áradozni a magas kormány iránt. Talán ez is a *szabad királyi tapintathoz* tartozik, a melylyel a felterjesztést is megszerkeszteni ígérte?

A közgyűlés el is fogadta a tanács javaslatát s ezzel az ügy végeldöntését szerencsésen elodázta pár esztendőre, a mikor majd ugyanaz a vége lesz a dolognak, a milyennel azt most el lehetett volna intézni, csak hogy addig ismét pár ezer forintja bánja a városnak az időközi tatarozási költségek fejében.

Választottak azután egy sereg bizottságot, a melyekben majd el lehet posványosítani az elintézendő kellemetlen dolgokat, adó alá vetették a fránya bicikliket s boldog ünnepeket kívánva, elmentek ebédelni a városatyák.

A közgyűlés lefolyásáról a következő részletes tudósításban számolunk be:

*

Pontban 9 órakor nyitotta meg a közgyűlést Baró *Fejérváry* Imre dr, főispán s miután a napirend előtt senki sem kívánt szólni, kezdetét vette a tárgysorozat letárgyalása.

A főreáliskolai épület.

A vallás és közoktatásügyi miniszter leiratot intézett a városhoz, a melyben részletesen felsorolja a helybeli állami főreáliskola épületének hiányait s felhívja a város közönségét, hogy a reáliskola céljainak megfelelő új épület emeléséről gondoskodjék.

A tanács előterjesztésében hangsúlyozza, hogy új épületet adni a reáliskolának a város nem köteles, mert a kormány elismerte, hogy erre már ugyis tartozásunkat messze túlhaladó áldozatokat hoztunk, de anyagilag sem vagyunk abban a helyzetben, hogy a kormány kívánásának a legjobb akarat mellett is megfelelhettünk, azt javasolja tehát, hogy mondja ki a közgyűlés, miszerint új építkezésbe nem mehet bele.

Dischka Győző teljesen osztja a tanács nézetét, hogy a város új épület emelésére sem jogilag nem kötelezhető, sem abban a helyzetben nincsen, hogy ezt megtehesse, de nem tartja helyesnek azt a merev visszautasítást, a mit a tanács javasol. A jelenlegi reáliskolai épület a város tulajdonát képezi, de ez azzal a teherrel jár, hogy a tatarozási és fentartási költségeket viselni tartozik. Indítványozza tehát, hogy a város ajánlja fel ezt az épület-tömböt tulajdonul az államnak, s akkor ez rá lesz vehető arra, hogy az ilykép tulajdonnaba kerülő telken maga fogja az új épületet megépíttetni.

Majorossy polgármester nem ellensége semmiféle paktálásnak, de azt a már hozott áldozatok után elvárhatja a város, hogy először fölülről jöjjön egy kis sugár az engedékenységére nézve. A tanácsot az a szempont vezérelte, hogy nekünk először is a szigorú jog álláspontjára kell helyezkednünk, ha erre aztán a kormány hajlandónak nyilatkozik az épület létesítésére azzal a feltétellel, ha neki a jelenlegi épületet átengedjük, akkor is ráérünk ezt neki átadni. Ha azonban már most följajnljuk az épület átadását, akkor majd még többet fog kívánni a kormány. Attól nem kell tartani, hogy a reáliskolát innét elviszik, nem kell tehát sietni az áldozathozatallal.

Pleininger Ferenc úgy látja, hogy a polgármester és *Dischka* álláspontja között nincs elvi ellentét, mert a mostani épületet mindketten át akarják engedni az államnak, csak hogy a polgármester ezt későbbi időre kívánja fentartatni. Ezzel azonban az építés ügye ha-

lasztást szenved, ami — eltekintve attól, hogy az építés ugy pedagogiai, mint egészségügyi szempontból sürgős — azért is káros a városra, mert időközben a városra tetemes tatarozási költség hárul. Elfogadja tehát Dischka indítványát.

Záray Károly szintén Dischka indítványához járul, mégis azzal a kiegészítéssel, hogy az épület átengedésével egyuttal megváltoztaknak legyenek tekintve azok a mellékszolgáltatások (4000 frt hozzájárulás, fűtés, világítás), a melyek most a várost terhelik, mert ezek egy nagyobb új épületben sokkal nagyobb terhet képeznének.

Inczédy Dénes hangsúlyozza, hogy a pécsi főreáliskola disze a városnak, a miben orozslánrésze van ez intézet igazgatójának, (eljenzés). ugy a tanári kar fáradozásának, de a helyiségek bizony épenséggel nem járultak ahhoz, hogy ez intézet a virágzásnak arra a fokára emelkedjék, a melyen azt örömmel látjuk. A helyiségek okozta bajokon okvetlenül segíteni kell minél előbb s mivel ezt csak ugy tartja elérhetőnek, ha az épületet átengedjük az államnak, elfogadja Dischka indítványát.

Littke és Majorossy hozzászólása után a közgyűlés többsége elfogadta a tanács javaslatát, mely szerint a város közönsége egyelőre fentartja a jogi álláspontot, hogy új épületet emelni nem tartozik, tehát a kormány kívánásának eleget nem tehet.

Választások.

Következtek ezután a bizottságoknak választás utján való kiegészítése.

A közigazgatási bizottságba titkos szavazás utján újra megválasztottak a kilépő tagok, még pedig Krasznay Mihály 53 szavazattal, Kiss József 53 szavazattal, Szuly János 53 szavazattal, Aidinger János 40 szavazattal és Ullmann Károly 37 szavazattal. Kivülök még Erreth János 18 szavazatot s többet 1—1 szavazatot kaptak.

Az igazoló választmányba egyhangulag beválasztottak: Fekete Mihály, Hartl Ferenc, Hoffmann Lajos, Kelemen Mihály dr. és Kindl József. A főispán ebbe a bizottságba kinevezte elnökül Krasznay Mihályt, tagokul pedig Szeredy József drt, Egry Józsefet és Hölbling Miksa drt.

A bírói választmányba egyhangulag beválasztottak: Bánffy Simon, Dischka Győző, Jobst László, Littke József és Szuly János.

A szülőszeti bizottságba a régi tagok választottak be, csak az elhalt Sillay József helyébe választott új tagul Sillay Béla.

A szontrális bizottságba az eddigi tagok: Bolgár Kálmán és Szeredy József dr. választottak meg újra.

Az árvaszeti kültagok sorában egy hely megürülvén arra Miltényi Miklós dr. választott meg.

A fogyasztási és italadókat, úgy a közevetvám és helypénz kezelésének ellenőrzésére hivatott bizottságba beválasztottak Dobszay Antal, Hartl Ferenc, Kindl József, Muttnyánszky Béla, Ott Márton, Papp József, Vidákovits György és Dragonescu Döme (új.)

Vidákovits Györgynek az az indítványa, hogy ez a bizottság, megszorodott teendőire való tekintettel, két taggal bővítették, mint önálló indítvány, a legközelebbi közgyűlés elé utasított.

Potlólag a megürült helyekre megválasztottak:

a gazdasági bizottságba: Kammerer Ferenc és Petrovics István;

a pénzügyi bizottságba: Krausze Ignác és Dragonescu Döme;

az építési bizottságba: Piacsek Gyula;

az egészségügyi bizottságba: Johann Béla dr.;

a szegényügyi bizottságba: Cirják Ignác, Erreth János, Ott Márton, Ladányi Sándor;

a színügyi bizottságba: Trixler Károly, Lenkei Lajos, Pleininger Ferenc;

a temetőrendező bizottságba: Gyimóthy Gyula, Krausze Ignác.

A loavató bizottság elnökül Egry József, alelnökül Kiss József választott meg.

A bizottsági tagsági helyek betöltése ilyenkép a tanácsi javaslatok szerint megtörténvén,

apróbb tanácsi előterjesztések

elintézése következett.

Ilyen volt mindenekelőtt a tanács előterjesztése a budaikülvárosi személy és tcherforgalmi megállóhely őrházához szükséges és a pécsi püspöki uradalom tulajdonát képező teleknek 520 frtért való megvétele iránti tanácsi javaslat. A javaslat szerint, ha a villamos vasut kiépül, e telek tulajdonosa a vasutársaság lesz, természetesen visszatérítvén a városnak a vételárát. Ha azonban a villamos vasut nem épül ki, akkor a telek a városé marad. A püspöki uradalmi igazgató sürgeti a vételt, tehát a Tanács a vétel megszavazását és a vételár kiutalványozását javasolja.

De hát a városatyák többsége nem lévén jelen, a már másodsor kitűzött tárgyra nézve ismét nem lehetett határozni. A polgármester szerette volna a dolgot sürgősen átcsúsztatni, de a főispán kimondta a határozatot, hogy a jelenlevők a törvény szerint előirt száma nem lévén meg, a vételügy a legközelebbi közgyűlésre halasztatik; a mikor azonban a harmadszori kitűzés folytán, a jelenlevők számára tekintet nélkül, fognak benne határozni.

Cirják Ignác: Egy véleményt akarok...

Főispán: A határozatot, kérem, már kimondtam, tehát további hozzászólásnak helye nincs!

Ugyanez lett a sorsa a következő tárgynak is, mert a Dulánszky Adolf szölejével határos városi teleknek nevezett részére való eladása szintén a jövő közgyűlésre halasztott, a mikor is harmadizben tüzetvén ki, már szintén el fog majd intéztetni.

A Tanács előterjesztette ezután a jövő évi zab és tengeri szükséglet biztosítása iránt megtartott árlejtés eredményét jóváhagyás végett. Az előterjesztés Spitzer Jakabnak ajánlja kiadatni a szállítást a jövő évi szeptember végeig, mert az legolcsóbb ajánlatot tett, a mennyiben a zab métermázsáját 4 forint 75 krért, a tengeri daráját 5 frt 40 krért és a tengeriét 5 forint 90 krért hajlandó szállítani.

Littke József itt felszólalván, hivatkozott arra, hogy tudomása szerint a vállalkozó, mikor a gabnaárak felszöktek, nem akart tovább szállítani, azon alapon, hogy a város pénztára nem fizetett neki rendesen.

Majorossy Imre polgármester kimagyarazza, hogy ez a szállító a városi kórház szállítója volt; lisztszállításról volt szó és a kórházi pénztár nem fizetett rendesen, a mihez nekünk nincs közünk.

Ezután a tanácsi javaslatot a közgyűlés elfogadta.

Következett a Tanács előterjesztése az ideiglenesen elfogadott vám és helypénzszedési szabályzatnak végleges szabályzat gyanánt elfogadása tárgyában.

A polgármester előadja, hogy közgyűlési határozattal elfogadták a szabályzatot ideiglenesen, oly feltétel mellett, hogy ha beválik, végleges szabályzatnak is elfogadtatik. Nos, hát a szabályzat bevált s ezért ajánlja a végleges elfogadást.

Záray Károly egy változtatást tart szükségesnek.

Főispán: Általánosságban kíván szólni a bizottsági tag úr, vagy a részletekhez?

Záray Károly: Miután a szabályzat általánosságban bevált, csak részletkérdést képezhet a felszólalásom.

Főispán: Akkor a részletes tárgyalásnál tessék előterjeszteni. Most pedig felteszem a kérdést, hogy általánosságban elfogadja-e a szabályzatot véglegesnek a közgyűlés?

A közgyűlés általánosságban elfogadja véglegesnek a szabályzatot, mit a főispán határozatképen kimond.

Főispán: Következik a paragrafusonként való tárgyalás.

Majorossy Imre: Miután nincs más megjegyzés, csak egy paragrafusra vonatkozólag...

Főispán: Kérem, én már elrendeltem.

Záray Károly dr. ekkor előadja, hogy a vámszedőről az utolsó paragrafusban az van mondva, hogy helyéről éjjel nappal soha el nem távozzhat. De ha beteg, vagy halaszt-hatatlan teendője van, csak nem lehet a helyén. Kell tehát gondoskodni, hogy akkor helyettesít állítson maga helyett s e helyettesért ő legyen felelős. Van egy érthetetlen kitétel is a paragrafusban a jegykiadásra vonatkozólag.

J. Engel József: Doktor Záray úr nekem is ez a megjegyzésem.

Záray Károly: Bámulom az ön nagyságát. (Derűltség.)

Majorossy Imre polgármester kifejti, hogy a helyettesítésről a szaktanácsos gondoskodik; az érthetetlen kitétel pedig stílusosan módosítani ajánlja.

A közgyűlés erre a szabályzatot végleges szabályzatként elfogadja s a főispán kimondja, hogy az jóváhagyás végett a kereskedelmi miniszterhez felterjesztendő.

Következett erre a módosított belvárosi egyházlátogatási okmány jóváhagyása iránti tanácsi javaslat. A közgyűlés az okmányt — mely kimondja, hogy a belvárosi templomban egyedül a magyar nyelv használandó — elfogadta s annak jóváhagyása iránt a megyéspüspököt megkeresni határozta.

A honvéhadapródiskola szennyvizeinek levezetése és derítése tárgyában a honvédelmi kincstárral kötött egyezség tárgyalása jött most. A levezetésre a szigetvárosi legelőből engedi át a város a szükséges területet ötvenévre, de a tulajdon és használati jog kikötésével s egyébként is körülírja a város és az államkincstár kötelelességeit és jogait.

Záray Károly dr. nem találja elég világosnak az egyezséget.

Főispán: Kíván indítványt tenni?

Záray: Nem, azt nem akarok.

Főispán: A felszólalás, ugy hiszem, akkor talán tárgytalan.

A közgyűlés el is fogadta változatlanul az egyezséget.

Az ujonnan épült gyepmesteri telep kiegészítése és üzembe helyezése tárgyában a Tanács előterjeszti, hogy a Zsolnay Vilmos által cserében a téglaházi telepen épült gyepmesteri telepet a kereskedelmi miniszter csak feltételek mellett engedi üzembe venni. A feltételek között több boncterem és orvosi épület, ugy kutyakamrák stb. is előfordul, melyek 4030 frt 62 krba kerülnek. Kéri ennek utalványozását a Tanács.

A közgyűlés a Tanács javaslatát elfogadván, következett a bicikli adóról szóló szabályzat.

A polgármester megjegyzi, hogy a szabályzat kész. Kéri kinyomatni és a legközelebbi közgyűlés tárgysorozatára kitűzni.

Záray Károly hivatkozik arra, hogy az egész országban csak Budapesten sikerült a bicikli-adót megszavazni. De a határozatot a belügyminiszter nem hagyta jóvá, mert az országos kerékpáregyesület e tekintetben a miniszternél járt és a bicikli-adó ellen memorandumot szándékoznak benyújtani. A miniszter ezt várja, várjuk meg mi is, mert nagyon valószínű, hogy előbb Pécs város határozatát sem hagyja jóvá, ha Budapestét nem hagyta.

Majorossy Imre szerint a bicikli-adó a szegényház alapja javára kell. Ezzel várni nem lehet; mert ha ilyen adó híján nem szerzünk jövedelmet, akkor a pótdadót kell emelni.

A közgyűlés erre a polgármester javaslatát fogadta el.

A tanácskozás eddig is nagy élénkséggel, szinte temperamentumos animozitással folyt. Mikor azonban egy

utca-elkeresztelési ügy

következett, akkor már szinte szenvedélyessé növekedett. Ugyanis a Xavérköznek és az en-

nek meghosszabbított irányában nyitott utcának *Petőfi-utcára* való elnevezése tárgyában tett a Tanács javaslatot.

A *polgármester* hangulatcsinálás céljából előadja, hogy új utcánál rendesen valami nagy emberről szokták elnevezni az utcát. Az új utcának nevét egyik nagy költőnek...

Egy hang: Amtmann!

A *polgármester* nem zavartatva e közderültséget keltő közbeszólástól, előadja, hogy a Tanács *Petőfi* szellemének áldozni vél, midőn az új utcát *Petőfi-utcának* javasolja elnevezetni.

Horváth Antal szerint az új utcában nem is régen még a vadvizek korlátlanul rohantak alá, rombolva gátat és mindent. A Tanács *Petőfi* korlátlanröptű lángszelleméhez méltóan *Petőfi-utcának* javasolja ez utcát elnevezetni. De mit keresünk mi egy halottól? Mi hasznunk van egy holt embertől? Szólsz ismer élő embert is, aki szintén korlátlan nagyság, aki rombol vadvizek módjára. (*Közbeiktások:* Ki az? Mi a neve?) Annak a nevével nevezük el az utcát. Ez a korlátlan hatalmu élő nagyság megérdemli, hogy ne holmi negyedrangú utcát, hanem ezt az új utcát nevezük el róla. Nem akar politizálni, mert máskor úgyis történt itt nem is régen politikai tüntetés, hát ajánlja javaslatát elfogadásra. A Tanács úgyis jól tudja, ki ez a korlátlan úr, hát meg se nevezi. Indítványozza, hogy a javaslat adassék vissza a Tanácsnak, amely gondoskodik, hogy ne *Petőfi*-ról, hanem valami élő nagyság nevével nyerje a remekbe készült új utca a nevét.

Cirják Ignác pártolja a Tanács javaslatát, hogy az új utca *Petőfi-utcának* nevezessék el.

Fölkiáltások: Szébb utcát kell róla elnevezni!

Majorossy Imre polgármester az indítványozó felszólalását már a kiindulási szempontból (*Derültség*) sem fogadhatja el. Épen azért, mert az utcán a romboló vadvizek futottak le s most édes otthont találnak ott a lakók s mert az utca a templomra nyílik, a honvédkaszárnya felé van s mert a kulturának tanuja s a fejlődésképes szigeti-külváros egyik legszebb utcája lesz majd, ezért méltó *Petőfi*-hez.

Horváth Géza: Nevezünk el nagyobb utcát. Ott van például a szigeti országut, ez illik *Petőfi* nevéhez.

Majorossy Imre: Ne porozzuk be az ő nevét. (*Derültség.*)

Horváth Géza: Jó. De az az utca olyan kicsiny, olyan jelentéktelen, hogy valami természeti nevet nagyon elviselhet. Tessék elnevezni másként. Legyen például a neve: *Vadviz-utca.*

Egy hang: Vagy — Géza-utca!

Polgármester: akkor...

Főispán: Lesz szives várni, míg szóló a beszédét betejezi.

Horváth Géza pártolja az indítványt.

Polgármester: Én kérem...

Főispán: Kíván még valaki szólani? Ugy tehát felteszem a kérdést, elfogadja-e a közgyűlés a Tanács javaslatát; ha igen, úgy az indítvány eszik.

A közgyűlés többsége a Tanács javaslatát elfogadta.

Már azt lehetett volna hinni, hogy a tárgyalás vége felé majd lecsendesedik az érdeklődésnek sokszor éles felszólalásokban való megnyilatkozása, de az

utolsó három tárgy

is meghozta a maga vitáját. A tárgysorozat 20-ik pontjaként szerepelt a *Ruepprecht*-testvérek kérelme, hogy a *Vásártér* 11. számú telküket átmetező tettyei vadvizárkot beboltoztathassák.

A Tanács az engedélyt megadni javasolja ugyanolyan feltételek mellett, mint már a területelendő részen engedélyeztettek a beboltozások.

A javaslat ellen *Cirják Ignác* szólalt fel elsőnek, majd *Horváth Géza*, a ki hosszú be-

szédben indítványozta, hogy az ügy adassék vissza az építési bizottságnak, mely adjon szakszerű tervet és leírást. *Horváth Antal* szintén ilyen értelemben szólt, *Majorossy Imre* polgármester és *Rauch János* főmérnök felvilágosító szavai után azonban a közgyűlés felállítás útján a tanácsi javaslatot fogadta el. A *főispán* ellenpródat rendelvén, csak *Horváth Géza* és *Horváth Antal* álltak fel a javaslat ellen. (*Egy hang:* A Horváth Testvérek! Szép is az a testvéries egyetértés!)

Tapolcai György volt városi bikás befizetett nyugdíjárulékainak visszafizetése iránt folyamodott a közgyűléshez. A Tanács azt javasolja, hogy mivel folyamodó a büntető törvénykönyvbe ütköző cselekmény miatt bűnvádilag elítéltetett, a polgármester alkalmazásából elbocsájtotta s így kérelmével elutasítandó. A közgyűlés a javaslatot el is fogadta.

Utolsó tárgy volt Gyöngyös város közönségének átirata a *jéghár elleni kötelező biztosítás* behozatala iránt a földművelési miniszteriumhoz intézett feliratának pártolása végett. A Tanács pártolni javasolja a feliratot s a közgyűlés egyhangulag ki is mondja a pártolást, ha fel nem áll *Záray Károly* dr. és vehemens beszédben nem kel ki a kötelező jégbiztosítás ellen.

Záray szerint ez az emberi ös jogokkal ellenkezik. Biztosítson, a kinek tetszik. Sok gazda önbiztosítást folytat; félreteszi a pénzét, a mit biztosítási díjakba fizetne s ha termését nem veri el a jég, a pénze is megmarad. Az állam polipkarjaiba ne engedjük a kiscgazdákat. Azt hiszi Gyöngyös városáról, hogy az valami elcsapott biztosítási ügynök befolyása alatt hozhatta azt a határozatot.

Főispán: Én pedig azt hiszem, hogy a bizottsági tag ur maga sem hiszi, miszerint egy városról olyant lehetne állítani, hogy egy biztosítási ügynök befolyásolható!

Záray: Felháborodik az ember jó érzése az ilyen javaslatokon. Ajánlja az átirat egyszerű tudomásul vételét.

A közgyűlés többsége azonban a tanácsi javaslatot fogadta el.

A *főispán* a legközelebbi rendes közgyűlés határidejét a jövő évi február hó 27-ére tűzvé ki, a közgyűlést bezárta s a bizottsági tagok egynegyed tizenkettőkor a *főispán* élte-tése közben vonultak ki a közgyűlési teremből.

Az országos magyar Bányászati és Kohászati Egyesület pécsvidéki osztályának szervezése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1898. dec. 19.

A folyó évi szeptember hó 8—10. napjain Pécsen megtartott országos magyar bányászati és kohászati egyesületi kongresszusnak egyik nevezetes eredménye volt, hogy megindult a mozgalom az egyesület pécsvidéki osztályának megalakítása iránt.

A mozgalom megindítását az ország bányászai előtt a Bányatelepen megtartott fényes banketten jelentették be s ez érthető lelkesedést keltett a bányászat és kohászat apostolai között, lévén Pécs és vidéke nemcsak a bányaművelés, hanem a természeti szépségek terén is elsőrangú város mindazok számára, kik a bányászattal és kohászattal foglalkoznak.

Az idő óta a mozgalom lelkes vezetői fáradhatatlanul működtek a megalakulás érdekében.

Mint hogy az országos egyesület szabályai kimondják, hogy vidéki osztály mindenütt alakítható, hol az anyaegyesületnek legalább tizenkét tagja lakik, a szabályszerű megalakulásnak mi sem állt volna útjába. De hogy az egyesület céljainak minél jobban megfelelhessen, hogy minél inkább telőlelhesse Pécs és vidékének bányászati és kohászati ügyeit, az előkészítő bizottság be akarta vonni már a

megalakulásba nemcsak az összes pécsi és pécsvidéki bányatisztviselőket, de a társadalom és közélet előkelő egyéniségeit is. És e fáradozásait siker is koronázta, mert már több mint félszáz tagra van kilátás s e szám a legközelebbi napokban bizonyára meg fog kétszereződni.

Az előkészítő bizottság ekkor az anyaegyesülettől lekért országos szabályzat tekintetbevételével elkészítette az osztály alapszabályait. Mikor ez megvolt, átnézés végett felküldte az országos egyesület elnökségéhez, honnan *Scholtz Vilmos* alelnök jóváhagyásával le is érkeztek azok.

Ily előkészületek után hivta össze tegnapra *Glancer Gyula*, a szervező bizottság feje, a szervezési értekezletet, mely nagy érdeklődés között tartott meg.

Délután öt órakor kezdődött az értekezlet a városháza közgyűlési nagytermében, hol mintegy negyvenen jelentek meg a bányatisztviselők és városunk előkelőségei. Ott láttuk a megjelentek között: *Zsolnay Vilmos* gyárost, *Trixler Károly* alispánt, *Majorossy Imre* polgármestert, *Littke József* iparkamarai elnököt, *Záray Károly* dr. kamarai titkárt, *Kindl József* segélyegyesületi igazgatót, *Werner Ottó* helyettes bányagazgatót, *Mendl Lajos* dr. megyei tiszti főorvost, *Maletter Rezső*t, *Jusztus Miksát*, *Fekete Mihály* városi tiszti főügyészt, a megyei főerdészt, *Gianone Virgil* főmérnököt, *Kosztella József* mérnököt, *Matyasovszky Józsefet*, *Ozwick Ede* mérnököt, *Glancer Gyulát* stb.

Az értekezleten mindenekelőtt korelnöknek megválasztották *Zsolnay Vilmos* gyárost; alelnöknek *Glancer Gyulát*, jegyzőnek *Kosztella Józsefet*.

Első tárgy volt a szervező bizottság jelentése, melyet *Glancer Gyula* állított össze és *Kosztella József* olvasott fel.

A jelentést az értekezlet helyeslőleg tudomásul vevén, következett az alapszabályok tárgyalása. Az alapszabályok kinyomatva megküldettek az eddig jelentkezett tagoknak s általában egyhangulag elfogadta őket az értekezlet. A részletes tárgyalásnál azonban a legtöbb pontnál bő és érdekes vita volt s az értekezlet ugyancsak alaposan meghánytvetett minden egyes szakaszt. A tárgyaláshoz hozzászóltak nemcsak a bányászok, de *Trixler Károly* alispán, *Majorossy Imre* polgármester, *Fekete Mihály* tiszti főügyész, *Mendl Lajos* dr. megyei tiszti főorvos, a megyei főerdész stb.

Az alapszabályok szerint az osztály célja szakbavágó kirándulások és felolvasások tartása. Vannak rendes tagjai, kik egyszersmind az anyaegyesület tagjai is s ezek három frt évi tagdíjat fizetnek. A rendkívüli tagok tagdíjat nem fizetnek. A tagság három évre kötelező. Az osztálynak van elnöke, titkára, pénztárosa és ellenőre; a választmány tiz tagból áll. Negyedévenként osztályülést tart Pécsen vagy vidéken; s az évben az első negyedévi osztályülés egyszersmind évi rendes közgyűlés jelleggel is bír.

A 16 szakaszból álló alapszabályokat az értekezlet elfogadván, azok a polgármester útján jóváhagyás végett felterjesztetnek a miniszteriumhoz.

Ezután *Zsolnay Vilmos* megköszönte a megjelentek érdeklődését; *Littke József*nek a keresk. és iparkamara helyiségének az osztály jövődő választmányi üléseinek tartására való átengedéseért, valamint a szervező bizottságnak fáradozásaiért köszönetet szavaztak s ezzel az ülés este háromnegyed hét óra után véget ért.

Napirend 1898. december hó 20-án.

Naptár: kedd, dec. 20. — Róm. kath.: Ammon. — Prot.: Teofil. — Görög-kel.: (dec. 8.) Patáp. — Zsidó: Tebeth 7. — Nap két 7 óra 31 perckor; nyugszik 3 óra 53 perckor. — Hold két 11 óra 24 perckor délelőt; nyugszik éjfélkor. Hold első negyede 4 óra 22 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint enyhe idő, eső várható.

Katonai utóállítás a Scholtz-sörházban d. e. 8 órakor.

A pécsi női énekkar hangversenye a Tornacsarnokban este 8 órakor.

Színház: »Rejtett boldogság«, színmű.

— (**Csendőrségi hír.**) A honvédelmi miniszter Radányi Frigyes csendőrhadnagyot, a dombovári csendőrszakasz parancsnokát, Veszprémbe helyezte át. Helyébe Dusch Károly csendőrhadnagy lett Veszprémből beosztva Dombovára.

— (**Adóügyi kinevezések.**) A m. kir. pénzügyminiszter a császári kir. adóhivatalhoz Sesits Szilárd siklósi kir. adóhivatali díjtalan gyakornokot és a varasdi kir. adóhivatalhoz Basztajics Illés pakráci lakost adóügyi-tekke ideiglenes minőségben kineveztet.

— (**Névmagyarosítások.**) *Hercog* Zsigmond és *Hercog* Mór, bonyhádi illetőségű budapesti lakosok vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel Hercegre magyarosították.

— (**Megmérgezett család.**) *Cirák* János munkás, felső puturla-utca 16. sz. alatti lakos felesége, Lovrencsin Fáni szombaton este, amint a munkából hazajöttek, vacsorára savanyu babot főzött. Alig fogyasztották el azonban a vacsorát, mindketten óriási görcsökkel, mérgezési tünetek közt megbetegedtek. A szomszédok a házaspár jajveszékélésének hallatára értesítették az esetről a rendőrséget, honnan egy ügyeletes rendőrbiztos és Tolnai Vilmos városi orvos a helyszínre siettek. Az orvos nyomban ellenszert adott be a betegeknek és beszállította őket a kórházba. Valószínűleg az okozta a mérgezést, hogy Cirákyné réz edényben főzte az ecetes babot, mi tudvalevőleg a sav által képződő rézmérgek következtében könnyen idézhet elő ily nemű megbetegedést. A betegek most már veszélyen kívül vannak.

— (**Tűzek.**) Tamási községben a napokban kigyulladt *Tatai* Mihály házának teteje és leégett. A kár 130 forint. A bedegi határban levő Rózsahegyben pedig *Óri* József prés-házának a teteje lett a tűz martalékává. A kár 150 forint, mely megtérül, mert az épület biztosítva volt.

— (**Halál az utcán.**) Csányi Márton szentmártoni illetőségű, báttaszéki 64 éves napszámos Szegzárdra ment látogatóba s midőn a Ferenc kórház elé ért, ott hirtelen összerogyott és meghalt. Holttestét felboncolták s konstatálták, hogy a szegény napszámost agyszélhűdés érte. Zsebeiben írományon és a cselédkönyvén kívül egyebet nem találtak.

— (**Községi képviselőválasztás Mohácson.**) Eddig még nem tapasztalt élénkséggel és érdeklődéssel folyt le Mohácson a községi képviselők választása, s bár az összeírt választók száma máskor is körülbelül akkora volt mint most, mégis soha annyian nem szavaztak, mint ezen alkalommal. A választás eredménye kerületenkint a következő: 1. az I. választókerületben (a külvárosban) leszavazott összesen 264 választó; megválasztottak rendes tagokká Sepatz Elek 195 és Cselinác György 177 szavazattal; póttaggá Jaksics József 100 szavazattal. 2. A II. kerületben beadtak 271 szavazatlapot; legtöbb szavazatot kaptak mint rendes tagok: Atyimovics Milután 179-et és Pánics Drágó 177-et, mint póttag Tubics Antal 140-et. 3. A III. kerületben (belváros) 229 választó szavazott le; megválasztottak Auber István 177 és Weisz Jakab 174 szavazattal rendes tagokká, úgy Simonkovics Máttyás 172 szavazattal póttaggá. A IV. kerületben 108

választó adta be szavazólapját; ezekből Bükös Istvánra 107 és Bencsik Józsefre 99 szavazatot esett; Brkics Dávid 49 szavazattal póttag lett. 5. Az V. kerületben leszavazott 152 választó; megválasztottak Kálmán Péter és Balázs András 82—82 szavazattal rendes tagokká és Kis Sándor (Imre) 31 szavazattal póttaggá.

— (**Holdfogyatkozás.**) A folyó hó 27-éről 28-ára virradó éjjel érdekes jelenségre van kilátásunk. A hold egész Európában látható, teljes elsötétülést fog szenvedni és másfél órán át megfosztva kölcsönzött ezüsthénytől, természetes sötétségben jelen meg. Az árnyékalépés este 10 óra 53 perckor áll be. A holdnak ez órában épen jelentékeny magassága van a horizont fölött, mert 27-én már délután 3 óra 46 perckor kel. Éjjeli 12 óra 2 perckor kezdődik a teljes elsötétülés. 45 perc alatt a hold megtette fele utját a föld körárnyékában, vagy, mint a csillagászok mondják, az elsötétülés tetőpontját érte el.

— (**Kinevezés.**) A pénzügyminiszter a szegzárdi kir. pénzügyigazgatóságához Kluha Géza, pozsonyi pénzügyi fogalmazógyakornokot pénzügyi fogalmazóvá ideiglenes minőségben kinevezte.

— (**Sikkasztó bolti szolgál.**) *Muldini testvérek* pécsi kereskedők (Ferenciek-utca) elküldték tegnap délelőtt boltiszolgájukat, *Komlái* Jánost egyik vevőjükhöz egy tizenöt forintos számlával. A vevő ki is fizette a számla teljes értékét, a boltiszolga azonban a pénzzel nem számolt be, hanem beült a »Zöldfa«-korcsmába és ott a pénzből tizenhárom forintot elivott. A korcsmából elment a reggel hat órai misére a Ferenciek templomába s mise után újra beállított a »Zöldfába«, ahol a meglevő két forintját is elmulatta. Még ki sem aludta az átmulatott éj mámorát, midőn a károsultak feljelentése folytán a rendőrség rajta ütött és bekísérte a torony alá. A sikkasztó boltiszolgát átadják a bíróságnak.

— (**Elveszett.**) A pécsi jótékony nőegylet tegnapi karácsonyi vására alkalmával elveszett egy 10 frankos arany, egy karperec disz (szív alakú) és egy karperec három zsu-zsuval.

— (**Veszekedő suhancok.**) A napokban a rácvárosi országuton néhány suhanc összeveszett egymással s szóvitájukból nem sokára általános verekedés lett. Rövid idő alatt néhány bevert fej és vérző orr jelezte a lefolyt csatát, melynek csak akkor lett vége, midőn a verekedők belefáradtak egymás püfölésébe. Másnap aztán kölcsönösen panaszt emeltek egymás ellen a rendőrségnél. Horváth István, Hilfner Ferenc, Katona István, Spiegel Ferenc, Cseh István és Járdek Józsefnek hívják a veszekedő suhancokat, kiket a rendőrség három-három napi elzárásra ítélte.

— (**Baleset a színházban.**) A »Baba« szombati előadásán történt, hogy a harmadik felvonás utolsó jelenete alatt a színpad háttérében fellállított »forgóról«, négy babát ábrázoló kis gyermek lezuhant, kik közül *Prenner* Margit egy hat éves kis leány sérült meg legsúlyosabban, arcán, kezén és fején szenvedve erős zúzódásokat. A többi három gyermek szerencsére jelentéktelen horzsolásokkal került ki a bajból. *Prenner* Margitnak, a színházban volt *Kaufner* Mór dr. nyújtotta az első segélyt, ki a leányka sebeit bekötözve azt a lakására szállította. A tegnap délelőtt megejtett helyszíni szemle megállapította, hogy az állvány deszkái igen gyöngék, s hogy az a rud, melybe a forgón álló gyermekek kapaszkodtak, szintén gyöngé faból készült és mozgott. Valószínűleg a gyermekek forgás közben egyensúlyt veszítettek, s nem lévén szilárd tárgy melyben megkapaszkodhattak volna, lezuhantak az emelvényről. Ez ügyben a vizsgálat még folyik.

— (**Kevés a rendőr!**) Ez a már sokszor hangoztatott rendőr miseria létezése ismét fényes beigazolást nyert a pécsi jótékony nőegyletnek vasárnap a tornacsarnokban megtartott karácsonyi vásárján. Már a kora délutáni órákban több száz főre menő tömeg lepte el a tornacsarnokhoz vezető utat, s később már a tornacsarnokba is hatolt, úgy hogy onnan minden vevőt, sőt egyes sátrak mögül az elárúsító hölgyeket is kiszorították. Egyik szemtanu nyilatkozata szerint délutáni fél négy órakor, a Deák utcán teljesen megszűnt a közlekedés lehetősége. A rendfentartásra kiküldött néhány száz rendőr tőle telhető buzgalommal püfölte a tömeget, de hasztalan! mert azok rendithetetlenül megállták helyüket, míg csak ki nem elégitették kíváncsiságukat. Ha így haladunk, nemsokára életbe lép polgármesterünk ama bölcs terve, hogy ott a hol a »nagy« (?) létszám dacára kevés a rendőr, katonaságot kell rekvirálni!

Üdv neked ostromállapot!

— (**Okmányhamisító adós.**) *Fülöp* József kis-vejskei lakos már 1896. év óta adósa volt Mittermayer Adolf teveli lakosnak 15 frt 59 krral, mely összegért utóbb Mittermayer adósát a kis-vejskei községi előjáróságánál bepörölte. Mult hó 29-ére volt kitűzve ez ügyben a tárgyalás, midőn *Fülöp* nyugtával igazolta tartozásának kifizetését. Kisült azonban, hogy a felmutatott nyugta hamis. Ekkor *Fülöp* József azzal védekezett, hogy nem ő, hanem *Fülöp* Mihály hamisította a nyugtát. A nyomozást folytató csendőrség meg is találta *Fülöp* Mihályt a felmutatott hamis nyugta két rendbeli fogalmazványát. Az okmány hamisítókat átadták a bonyhádi királyi járásbírósnak.

— (**Ellopott takarmány.**) *Fischer* Lázár rakályi lakos istállójából nagyobb mennyiségű takarmányt elloptak. A tolvajlás gyanúja mindjárt *Fischer* egyik alkalmazottja *Csapó* Antal ellen merült fel, kinél meg is találták az ellopott takarmányt. A tolvajt átadták a tamási járásbírósnak.

— (**A fatolvaj.**) Bedeg község tulajdonát képező pajtából a közelmúlt napokban valaki negyven száz lécet elloptak. *Csábi* István és *Óri* István ottani lakosok bejelentették az előjáróságnál, hogy a mondott napon *Csizmadia* Józsefet látták amint fejszével a kezében a pajta körül settenkedett. *Csizmadia* azonban tagadja a lopást, s azt állítja, hogy az istállóból kiszabadult marhái kereste. Tagadása dacára is feljelentették az illetékes bíróságnál.

— (**Ellopott malacok.**) *Kohn* Ignác szigeti külvárosi lakos udvarából az elmúlt éjjel eddig ismeretlen tettesek három darab tizennégynapos malacot elloptak. A tetteseket a rendőrség keresi.

— (**Ügyetlen kocsis.**) Nagy ribilíót okozott ma reggel a piacon *Varga* Imre, pécsi fuvaros, ki fával megrakott kocsiával a piactér és Király-utca sarkán egy vele szemben jövő hintónak kitérni akarván, annyira meghuzta a gyeplőt, hogy a lovak hirtelen fordulva, a gyalogjárdára, a kofák közé jutottak, szerencsére azonban nagyobb baj nem történt, csupán egy kosár tojást fordítottak fel a lovak, melynek árát az ügyetlen fuvaros késznek nyilatkozott kifizetni.

— (**Tolvaj a faszínben.**) *Menyhért* Kálmán vasuti munkás tegnap este azon csipte rajta szomszédját, *Kroh* Ignácot, hogy az a faszínben tat lop. *Menyhért* jelentést tett az

seetrő a rendőrségnek, ahol Kroh majd elveszi méltó büntetését a tiltott faszerezését.

— **(Gyilkos cigányok.)** A mult tavasszal a toponári erdőben megtalálták egy vadászó puskáját és ruháinak egy részét, magának a vadászónak azonban nyoma veszett. Minden jel arra mutatott, hogy a vadászót valaki meggyilkolta s holttestét elásta. Sem a kir. törvényszék vizsgáló bírása, sem az elvezett családja nyomra nem akadtak, habár szorgosan kutattak s a toponári erdőben ásatásokat is eszközöltek. Már feledésbe ment volna a dolog, ha a mult napokban egy sereg kóbor cigányt be nem hajtottak volna a csendőrök Kaposvárra a vizsgálóbíró elé, miután valami betöréssel gyanúsították őket. Egyik cigány azonban a vizsgáló bíró előtt azt a meglepő vallomást tette, hogy ők gyilkolták meg a toponári vadászót. A vizsgálóbíró a vallomást tevő cigányt kiadta a csendőröknek, hogy kísérjék a toponári erdőbe és mutassa meg a helyet, hol a vadászót elásták. Egy idő óta azonban a cigányok azzal a taktikával élnek, hogy nagy büntényeket vallanak magukra, melyeket nem követtek el s ezzel vadói büneik vizsgálatát akadályozzák. Így történt most is, s vallomásuk hazugnak bizonyult.

— **(Műdohány.)** A bogyártásnak e siralmasan záruló századában a dohányélvezet volt az egyedüli, mely a férfi lelkét megnyugvással töltötte el: a nikotint eddig nem hamisította senki s ha a trafik intézménye zománcát kissé lepattogtatta, ha nem is kaptuk szüzen, mint nagyobb pipáju eleink, de a kémia nem rontotta el erejét, zamatját. Fájdalom, ez a megnyugvás is inogni kezd, mert mint az amerikai újságokban olvassuk, Efros Károly new-yerseyi lakos oly anyagot talált fel, mely a dohányt tökéletesen pótolja s a melynek előállítása tiszerte olcsóbb, mint a természetes dohányé. Efros ur már ki is vette szabadalmát ördögös találmányára s így ellehetünk rá készülvén, hogy nemsokára kávéházaink műdohányfüsttel főgnak megtelni. Nagyon kívánatos lenne, ha Efros ur egy párral találmányával: egy műtűdóval is megajándékozna a kávéházi publikumot.

— **(Meglépett tolonc.)** Simon Anna közveszélyes cselédleányt Kolozsvárról körülbelül másfél hónappal ezelőtt eltoloncolták illetőségi helyére: Pécsre. Miután a tolonc — ki valószínűleg jobbnak látta utközben utirányt változtatni — mindezeideig nem érkezett ide, elrendelték országos körözését.

— **(Vadászó a piacon.)** A mai hetivásár alkalmával feltűnést keltett egy fiatal legény, ki egy nagy csomó nyulat potom árért vesztegetett. A vevő közönségnek természetesen tetszett az olcsó bevásárlási forrás, a rendőrség azonban gyanakvó szemmel nézte az »olcsó Jánost,« kit meg is kérdeztek a nyulak mikénti szerzésének irányában. Mikor is kiszült, hogy a legény Swabic Mitó sellyei lakos, ki apjával a tilosban szokott vadászgatni. Úgy a legény, mint annak apja ellen megindítják az eljárást.

— **(Szándékos gyujtogatás.)** Még 1889. június havában Bors János felső-ireghi lakos lakóháza kigyuladt és leégett, ugyanaz év őszén pedig préházát hamvasztotta el a tűz. Eme tüzesetekre vonatkozólag, melynek keletkezési okát annak idején nem sikerült

kideríteni, most *Sebestyén József* és *Sebestyén Julia* f.-ireghi lakosok bejelentették a községi elöljáróságnál, hogy mindkét esetben Bors János gyujtatta fel az épületeket, azon okból, mert azok 450 forint összértékben a Trieszti biztosító társulatnál biztosítva voltak. A gyujtogatást Lénárt Józsefné követte el, kinek Bors 15 forint jutalmat adott. A gyujtogató gazdát és büntársát feljelentették a tamási járásbírósnál.

— **(Elcsipett szökevény.)** A szegzárdi községi rendőrök elfogták Bachmann Frigyes cikói illetőségű csavargó kocsis, a ki Zirc közséből szökött meg Rédl József szóda gyáros gazdájától. Bachmannnt ugyanis gazdája Veszprémbe küldötte 30 frttal, hogy azon egy hordó petróleumot és egy kancsó olajat vásároljon. A megbízatásnak a hűtlen kocsis úgy felelt meg, hogy a pénzt zsebrevágta s azzal megszökött. Így került aztán szegzárdra, a hol elcsipték, pénz azonban már nem volt nála, mert azt elmulatta.

— **(Leforrázott kis gyermek.)** A napokban disznóöléshez készültek Csizmadia Sándor öcsényi gazda házában. A forrázó vizet az udvarban forralták egy nagy üstben, a mit azonban elfelejtettek befödni. Így történt meg a nagy szerencsétlenség, hogy Fülöp János két és fél éves fiúcskája az üsthöz tipeggett és abba beleesett. A szerencsétlen fiúcskát halva vették ki a forrázó vízből.

— **(A szerelem halottja.)** Már régóta a fővárosban éldegélt Madaras János szegzárdi születésű napszámos, mig nem sorsa összehozta egy csalfa asszonnyal, a ki egy ideig megosztotta vele mindennapi keresményét, de lassan elhidegült iránta és elhagyta. Szerelmi bánatában a 42 éves ember a fővárosban felakasztotta magát. A napokban egyik ház kapuján találták meg felakasztva.

— **(Felhívás a magyar nők-höz.)** A Budapesti Újságírók Egyesülete hazafias felhívást intézett a magyar nők-höz az újságírói sorsjáték ügyének támogatása céljából. A magyar nők bizonyára fel is karolják ezt a humanus és egyúttal nemzeti ügyet. A sorsjegyek kiválóképp alkalmasak karácsonyi és újévi ajándékokra, mert a mellett, hogy olcsók, rendkívül nagy nyereseményekre nyújtanak kilátásokat, amennyiben egy sorjeggyel oly hat főnyeresményt is lehet csinálni, melyeknek értéke 200.000 koronára rug, s a kezelés a nyeresémtárgyakat kívánatra 20 % levonással készpénzben visszavásárolja. Az első húzás már január hó 4-én okvetlenül megtartatik a vidádó nagytermében, hol a nagyközönség is jelen lehet. Mind a hat húzásra érvényes sorsjegy ára csak 50 kr.

— **Csak úgy takarítunk** ha jó anyagot, de mindazonáltal jutányosan szerezzük be, így vagyunk legtöbb esetben a bőr, áruval is, amidőn szemünk egy csinos külsejű bőr, pénz, szivar és szivarkatárcán, vagy másnemű ilyen dolgokon akad meg, mert ezeket is akképp itéljük meg mint az embereket a külsőről ami által pedig nagyon sokszor csalódunk. — Ezt úgy hárithatjuk el magunktól, ha ezen cikkben szükségletünket *Schönwald* Imrénél fedezzük. *Schönwald cég* a közelgő időnyre raktárát a legizlésebb kivitelű satabotokkal lovagló ostorokkal gyarapította amelyeket csodálatos olcsó árak mellett bocsájt a vevőközönség rendelkezésére. — Ezüst fogantyukat bármily diszes kiállításban megrendelésnél saját gyárában állít elő.

Művészet, irodalom.

○ **A Baba** második előadására szombaton este jótormán megtelt a színház.

Az előadás ezuttal is kitünő volt s *Szekula* Sárika és *Lipcsey* Józsa remek játékát és énekét tüntető tetszéssel fogadta a hallgatóság.

Jó volt a többi szereplő is.

A »barátokról« sem feledkezett meg a közönség, amennyiben a függöny felvonása után egy nagy elemőziás kosarat, szervalat s más egyéb kalbász s néhány üveg bor tartalommal nyujtottak föl a nézők közül a szinpadra, a »szegény barátok« nem csekély öröme.

A diszletek, rendezés mintaszerű volt. Sulyos szerencsétlenség is történt ez előadáson; ugyanis a harmadik fölvonás végén látható babakiallítás magas forgó korongjáról a többszörös taps miatt hosszabb ideig tartó forgás következtében négy kis leány leszédült s az egyik igen sulyos sérülést szenvedett, mig a többi három nem sérült meg.

A néző-téren azon hir terjedt el, hogy *Szekula* Sárikanak történt valami komoly baja, de a függöny felgördülése után csakhamar meggyőződött a közönség, hogy — szerencsére — ezen hir nem való.

Vasárnap délután a »Dolovai nábob leányát« adták közepes közönség előtt.

Este az »Igmándi kispap« került szinre félig telt ház előtt.

Az előadás, dacára az egyes szereplők jó játékának, nagyon vontatott volt, minek főoka Hunyady Józsefnek, ki a címszerepet adta, szerep-nemtudása volt, miért is a sugó sokszor a boszantásig hangosan sugott.

Nagyon tetszett *Szekula* Sárika Eszti ke szerepében, úgy hogy minden énekét megújráztatta a közönség. Továbbá *Órley* Flóra, ki *Laszák* Zsuzsa szerepében pompás alakítást mutatott be.

Andorffy a Peti szerepében neveltette meg a nézőket.

A többi szereplők is jól megállták helyüket. (T.)

○ **Órley szerződötése érdekében.** Lapunk szerkesztőségéhez tegnap színházlátogató közönségünk elitjének 31 tagja által aláírt levél érkezett, melyben utalnak arra, hogy *Órley* Flóra a közönség osztatlan tetszését ugy énekeivel, mint játékaival annyira megnyerte, hogy annak az igazgatóváltozás folytán történendő elvesztését nem szívesen látnák, miért is felkéri a szerkesztőt, hogy *Órley* szerződötését Tiszay igazgatónak figyelmébe ajánlja, annál is inkább, mert *Órley* sokkal jobb erő, semhogy egy szezonbeli ittműködése után már a *felváltandók* közé lenne sorolható. — Ennek a megtisztelő felhívásnak szerkesztőnk sietett is eleget tenni azzal, hogy a levelet elküldte Tiszay igazgatónak oly megjegyzéssel, miszerint az aláírók nemcsak városunk társadalmának vezető köreiből valók, hanem legnagyobb-részt szorgalmas látogatói is a színháznak, tehát óhajtasuk mindenestire figyelembevétel igényel.

○ **A párisi világkiállításra,** mint értesülünk, hazánkban két francia nyelvű diszmn készült, melyek egyike a Magyar Nemzet Történetét, a másik a Magyar Irodalom Történetét fogja a francia közönségnek fényes díszben bemutatni. E két munka valóban missiót fog teljesíteni, a mennyiben nemcsak belső értékükkel szereznek majd a magyar ügynek barátokat, hanem külső kiállításukkal is, melyre az új palotájába költözködött, fényesen berendezet műintézet kiváló gondot fog fordítani, úgy, hogy nyomás, diszítés, illusztráció, egy szóval minden, a mi könyvnek külső szépségét teszi, a magyar izlésnek, a magyar technikának szerez majd dicsőséget. Még csak azt jegyezzük meg, hogy a magyar irodalom történetének megírására a szaktudósok három legkiválóbbját sikerült az »Athenaeum-nak« megnyernie, mig a históriát illetőleg szerencsés

gondolatnak tartjuk, hogy a fényesen megírt Sayous féle magyar történetet egészített ki az újabb kutatások adataival.

T a n ü g y.

(**Ovoda-ügyek.** *Mágocs* nagyközség ovoda-fentartási költségekre 500 forintot szavazott meg, melyet 3% községi pótdóval foglalkozván az ügygel és a községi képviselőtestület határozatának jóváhagyását fogja javasolni a megyei közgyűlésnek. — *Dunaszekcső* nagyközség a megszünt községi árvatárnak 2700 frtot kitevő tartalék-alapját ovoda-építés céljaira határozta fordíttatni. A megyei állandó választmány elvben jóváhagyandónak véli a határozatot, de foganatosítását akkorra tartja fenn, ha a számadások befejeztettek s a község az árvatárra nézve a felelősségtől felmentetett. Ily értelemben fogják javasolni a határozat jóváhagyását a közgyűlésnek. — Végül *Siklós* nagyközség ovoda-építés céljaira telket vásárolt. Ez a vétel szabályszerű lévén, az állandó választmány a közgyűlés előtt jóváhagyását fogja javasolni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december hó 19-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a vita előtt *Madarász* József elnök határozatilag kimondta, hogy az elnökválasztás a *vita befejezését követő hétköznapon lesz.*

Kossuth Ferenc volt az első szónok. Rámutatott közállapotaink betegségére. *Szilágyi* Dezső elnöki lemondása erre élénk világot vet. Párteszközzé akarják tenni az elnököt. *Fejérváry* miniszter esete példa rá, hogy *magyar Károly Kálmán helytelenül vezette az elnökséget*, mely kavarodást idézett elő, ellenben *Szilágyi* pártatlansága egyszerre lecsillapította az izgalmat. Elnöknek *Percel* Dezsőt jelölték, a ki erőszakosságáról ismeretes. Ez megerősíti az ellenzékét a gyanujában. Azt mondják, a kisebbség erőszakoskodik; jobb ez, mintha a többség a törvény ellenére akarna kormányozni s az alkotmányosságát kijátszani. (Nagy tetszés a baloldalon.) Határozati javaslatot ad be, mely szerint mondja ki a Ház, hogy a *megválasztandó elnöktől elvárja, miszerint a Ház szabályait az eddigi harmincéves gyakorlat szellemében betartja.* Ezt annál inkább kéri, mert legújában oly dolgok jutottak köz tudomásra, melyekben az *alkotmány megtámadása* foglaltatik.

A beszédet a baloldalon hosszas tetszés, helyeslés és eljenzés követte.

Pulszky Ágost vitatkozott ezután *Kossuth* Ferencsel, az ő ismert modorában. Az ellenzék gunyolódásai közben tagadta, hogy *Bánffy* miniszterelnök tette egyéni, vagy besugótt lehetne.

Apponyi Albert gróf részletesen kimutatja, hogy az ellenzék szeptember óta egy választ kér: *állja-e Bánffy az 1898. évi I. törvénycikk magyarozatául tett kijelentését vagy sem?* S választ mindeddig nem kaptak. A Tisza-lexről (Felkiáltások az ellenzéken: Abcug!) azt mondja, miszerint a javaslat hangsúlyozza, hogy ne legyen soha precedens. Ki látott olyan védőügyvédet, ki gyilkos védencét azzal mentené, hogy precedens gyilkosságra hivatkoznék?! (Viharos taps a baloldalon). Majd kijelenti, hogy ilyen alkotmányellenes lépést, hogy a Házból a Lloydba viszik az ország sorsa feletti döntést, nem engednek meg.

Zajos taps és eme felkiáltások követték e szavakat:

— Abcug Tisza-javaslat!

A szónok pedig folytatta, hogy ez valóban a *politikai többség forradalma* az alkotmányos többség ellen. (Viharos taps.) Felszólítja a jobboldalt, hogy vessék latba minden befolyásukat, hogy a javaslat visszavonassék.

Különben pedig *Kossuth* Ferenc javaslatát elfogadja.

Hosszas taps és eljenzés követte a beszéd befejezését, mely után öt perc szünet következett.

Szünet után *Tisza* István beszélt s a baloldal folytonosan közbekiáltotta:

— Hazaárulók!

Beszédének lényege, hogy mentegetően a Tisza-javaslatot, kijelenti, miszerint ha *Apponyi erkölcsi garanciát vállal* arra, hogy a Ház asztalán levő javaslatok akadálytalanul letárgyalatnak, akkor a *Tisza-javaslatot visszavonják.*

E szavakat természetesen gúnyos ellenmondás kísérte.

Apponyi Albert feleli, hogy nem arra vállal felelősséget, hogy az indemnitást és budgetet, stbit az ellenzék engedi átsurranni ujévig, hanem csak arra, hogy mód nyujtati e javaslatok felett nyugodtan tárgyalni. De ha a Tisza-javaslat benyujtatik, akkor *ez lehetetlen lesz.* A beszédet a baloldalon viharos tetszés követte.

Tisza István személyes felszólalása után *Károlyi* István gróf beszélt. A Hentzi-ügyet gyalázatnak mondta, a miért a baloldalon megtapsolták. *Bizik a királyban, hogy nem engedi Bánffy által magát tévutra vezetni.* Ha *Bánffy* a Tisza-javaslatot elfogadtatja, akkor az sirja felett örök szégyenoszlopul fog állni. A beszédet taps és eljenzés követte.

T Á V I R A T O K.

— **Zichy Jenő gróf a képviselőházban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Apponyi* Albert grótnak mai képviselőházi beszéde alatt lépett a képviselőház termébe az ősmagyarok nyomdokait kutató ázsiai utjából hazatért *Zichy* Jenő gróf. Az ajtó mellett eljenzés hangzott föl, mikor meglátták. Baloldalon azt hitték, hogy *Bánffy* miniszterelnököt éljenzi a jobb oldal és idegesen kiabáltak:

— No hát ki éljen? Lássuk!

Ekkor előbb lépett *Zichy* Jenő gróf s egyszerre fölzugott az éljen az egész Házban. *Apponyi* gróf beszédeben néhány percig elhallgatott s mielőtt *Zichy* gróf még helyéhez ért, kezét fogott a képviselőkkel és miniszterekkel. Egész idő alatt taps és eljenzés hangzott.

— **A Tisza-javaslat sorsa.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőházban ma *Apponyi* Albert gróf beszéde után a képviselők a Ház közepére tódultak. A jobb és baloldal élénken táncskozott és hire futott, hogy a *Tisza-javaslatot még ma visszavonják.*

— **Kisiklott gyorsvonat.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Páris. A 7.10 perckor este innen elindult express vonat 8.25 perckor Nogant del Artand mellett kisiklott. Senki sem sérült meg. A forgalom csak éjfél után állt helyre.

— **A Szent Jobb átszállítása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budavári királyi palota Sz. Zsigmond kápolnája legközelebb átalakítás alá kerül; evégből Szt.-Istvánnak jobbát átvitték a szent korona őrzésére szolgáló helyiségbe, a királyi palota első emeletére. Az átszállítás nagy ünnepélyességek között ment végbe.

— **Szabadelvűek bátorítása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A pápai szabadelvű párt ma a Griff-szálló nagytermében gyűlést tartott Sült János kir. tanácsos elnökelete alatt. A párt egyhangulag elhatározta, hogy a mai nehéz politikai viszonyok között hazafiui tisztelettel üdvözli az országos szabadelvű pártot.

— **Sima Ferenc Szentesen.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bartha Miklós Polónyival és Visontaival együtt nagygyűlést hívtak össze Szentesen. Azt hitték, hogy Sima Ferenc, kinek mint többrendbeli büncselekményével terheltnek ügyében a törvényszék vizsgálóbírája két hét óta szakadatlanul működik, távol marad a népgyűléstől. Elszámították magukat, mert Sima tegnap váratlanul megjelent. Bartha, Polónyi, Visontai különböző okok miatt utolsó percekben lemondtak. Sima Ferenc utóbbi képviselőket váró 1000 főnyi polgárok előtt szokott modorában zajos és sértő közbekiáltásoktól kísérve védelmezi az alkotmányt. (U. l. tendenciózus.)

— **A cár névnapja.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsben ő felsége ma d. u. 3 órakor meglátogatta Kapnist gróft az orosz nagykövetet, hogy Miklós cárnak nevenapja alkalmából szerencse kívánalmait személyesen fejezze ki. Ő felsége egy fél óránál tovább időzött a nagykövetnél.

— **Egybehívás tartományi nagygyűlésre.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécs. Egy december 17-éről keltezett császári pátens az osztrák tartományok követeit december 28-ára egybe hívja.

— **Lemondó kormány.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Madridban hírlík. Sagasta miniszterelnök a holnapi minisztertanács után beadja lemondását. A helyzet igen válságos.

— **Elfogott szerkesztő.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Madridban egy carlista lap szerkesztőjét, a ki a legutóbbi hetekben a déli határokat beutazta, Lionban elfogták és a katonai bíróságnak kiadatott. Mondják, hogy fontos okmányokat találtak nála.

— **Elköszött röpiratok.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Brassóban Zeidner József brassói könyvkereskedő cég részére Németországból izgató tartalmu röpiratok érkeztek. Az ügyészség ezeket lefoglalta.

— **Itthon.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Zichy Jenő gróf nyolc hónapi távollét után vasárnap a fumei gyorsvonattal megérkezett. A vasutnál Zsilinszky államtitkár, Apponyi stb. fogadták.

— **Nagykövetünk a császár előtt.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Berlinben Vilmos császár tegnap kihallgatáson fogadta Szögyényt.

— **Elárult fegyverminta.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az Agence Havas három egyén elfogatását jelenti, a kik azzal vannak gyanúsítva, hogy a Lebel fegyver mintáját egy nagyhatalomnak el akarták adni.

— **Képviselői beszámoló.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) *Chorin* Ferenc országgyűlési képviselő vasárnap Szathmárra érkezett, hogy beszámoló beszédét megtartsa. A Vigadó termét zsufolásig megtöltötték a választópolgárok, kik Chorint, a mikor megjelent, lelkesült eljenzéssel fogadták. Több mint egy órai beszédben ecsetelte Chorin a parlamenti helyzetet és élénk helyesléstől kísérve, éles logikával fejtette ki az indokokat, melyek arra birták, hogy a Tisza-javaslatról az aláírást megtagadja és a szabadelvű pártból kilépjen. A beszéd általános mély benyomást keltett, utána egyhangulag bizalmat szavaztak Chorinnak. A beszámolót banket követte. A városban pártkülömbőség nélkül lelkesült a hangulat.

— **Népgyűlés a fővárosban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A budapesti 48-as polgári kör, a demokrata kör és a szociáldemokraták vasárnap délután nagy népgyűlést tartottak a Nemzeti Lovardában. A gyűlés igen impozánsan és méltóságteljesen folyt le; a gyűlés utánis alig akadt dolga a kirendelt nagyszámu rendőrségnek. Már három óra előtt nagyszámban vonultak fel a polgárok s a munkások s alig mult el három óra az

óriási terem zsufolásig megtelt. Az ülést csak fél 4 órakor nyitották meg, s a türelmetlenül várakozó tömeg, melynek száma körülbelül 6—8000-et meghaladta, a következő kiáltásokban tört ki:

— Éljen az általános választási jog!

— Abcug a Tisza lex! — Éljen az elenzék! — Éljen az obstrukció! stb.

A gyűlést fél 4 órakor nyitotta meg *Szederkényi* Nándor, ki rövid szavakban kifejtette a mai összejevetel célját, s kérte a népgyűlést, hogy alakítsa meg tisztikarát. Elnökök lettek: *Holló* Lajos orsz. képvis. *Gombosi* Béla, jegyzők pedig: *Garami* Ernő, *Dózsa* Béla lettek. — *Holló* Lajos elnök a gyűlést megnyitja. Erős szavakban bírálta a kormány eljárását, s a parlamenti többséget nem a nemzet, hanem *Bánffy* többségének mondja. Majd átadja a szót *Dr. Vázsonyi* Vilmosnak. *Dr. Vázsonyi* Vilmos: Elítéli, hogy az uralkodó párt a demokráciával táplálkozik, holott az éppen e párt által támogatott kormány mesterségesen gyártja a nemeseket, a lovagokat s a bárókat. Majd az uralkodó párt bálványimádását helyteleníti, s azt mondja, hogy még a vademberek sem imádnak olyan bálványt, a melyet szemük láttára alkottak. Határozati javaslatot nyújt be, a melyben a gyűlés aggodalommal látja a kormány jelenlegi működését s az alkotmány elrablását; nem elég, hogy elvették a gyülekezési jogot, a szólás szabadságot és a sajtószabadságot; még törvénytelenül akarnak adót szedni s ujoncozni is. Ez ellen tiltakozik a székesfőváros polgársága s felhívja a parlamenti képviselőket s az egész ország polgárságát, hogy ez ellen a legvégsőig küzdjön. A határozati javaslatot nagy lelkesedéssel fogadták el. *Kaas* Ivor báró: *Bánffy*val foglalkozik, s beszédében oda konkludált, hogy *Bánffy*val nem is kellene foglalkoznia, a *Bánffy* név már maga beszél az erőszakról. *Bokányi* Dezső nagy tetszéssel beszélt. Ha már elveszik a közszabadságnak utolsó maradványát, proklamálják az alkotmány nélkülséget s ne ámitsák a népet. *Fényfy* Kálmán a függetlenségi polgári kör nevében beszélt. *Kassits* Péter: Keressünk hazát az igazi többségnek, mert csak ott van hazánk, a hol jog is van. Beszédje közben egy Rákócycorabeli pénzt mutat fel, s hivatkozik az azon bevétel Pro libertate-ra. Végül *Holló* elnök, megköszöni a jelenlévők férfias magatartását s megjelenésüket s ezzel a népgyűlés a legnagyobb rendben oszlott szét.

— **Panasz egy betegpénztár ellen.** (A *Pécsi Figyelő* eredeti távirata.) *Dániel* Ernő báró kereskedelmi miniszternél a budapesti lakatos, puskaműves, lánckovácsok stb. egyesületének betegpénztára ellen az egyesület tagjai közül többen azon panaszt emelték, hogy az nem tesz eleget az alapszabályokban szigorúan meghatározott kötelességeinek a tagok irányában, a mennyiben a

betegpénztár vezetősége legutóbb is oly tartalmú körrendeletet intézett az egyesületi orvosokhoz, a mely szerint kötelezi az orvosokat arra, hogy a segítségüket igénybe vevő betegpénztári tagoknak mindig a legolcsóbb orvosokat rendeljék. E körrendeletet a tagokra sérelmesnek tartják, mert éppen az egyetnél fordulnak elő oly sérülések, a melyek gyógyításánál az indokolatlan takarékoság a munkások életét kockáztatja. A kereskedelmi miniszter megígérte, hogy az ügyet a legszigorúbban megvizsgálja s a mennyiben az alapszabályokat sértő, vagy a munkások életét kockáztató indokolatlan intézkedéseket talál, azok orvoslásáról, esetleg ezen egyetli pénztárnak az általános munkás betegpénztárba való csatolása útján is sürgősen gondoskodni fog.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Bpest, dec. 19.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9.62
Tengeri, májusra: 4.84. — *Rozs*, márciusra: 8.22. —
Zab, őszre: 5.92.

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztérk*
hitelrészvény: 360.40. — *Magyar* hitelrészvény: 391.80
— *Allamvasut*: 362.80.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

HIRDETÉSEK.

Fiatal hivatalnok teljes ellátást keres külön szobával. Ajánlatok az ár megjelölésével a kiadóhivatalba küldendők *»Nyugalmatlan otthon«* jelige alatt.

Csinos leánynyal vagy özvegygyel kíván megismerkedni szórakozás céljából csinos, intelligens állami hivatalnok. Ajánlatokat *»Komoly«* jelige alatt a kiadóhivatal közvetíti.

Remek

karácsonyfa-díszítmények

óriási választékban; valamint kizárólag legfinomabb

cukrász-készítmények,

u. m.: *uj Mignon* és egyéb desszert-sütemények, nemkülönben a legújabb torta-különlegességek és tea-sütemények stb. kaphatók a

Cafisch - cukrászdában

PÉCSETT, Király-utca

a segélyező egyetli palotának átellenében.

Köszönetnyilvánítás.

Ő fensége *Salvator* Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyárnak, Budapesten.

Császári és királyi ő fensége, *Lipót* *Salvator* főherceg rendkívül meg van elégedve az Asbesttalppal bélelt cipőkkel. Ő fensége hosszabb gyalog kirándulásokon használta a cipőket és úgy érezte, hogy a lába nem fáradt ki — mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt, hogy annak mintájára készítsenek másikat ugyanannál a cipésznel s aztán küldjék be.

Hiszszük, hogy a vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, mint a mint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Nincs többé lábfájás, sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyós láb, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, a ki cipőjét **Dr. Högyes-féle** az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel látja el.

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu 1 frt 20 kr. Az asbest talpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és k. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Szétküldés csakis utánvétellel vagy a pénz előleges beküldése és külön 10 kr. franko. Felvilágosítások és prospectusok, köszönetnyilvánítások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság Budapest, VI., Sziv-utca 18.

➡ **Viszont eladóknak megfelelő árendedmény.** ➡

kereskedőnél.

Egyedül elárúsító raktár Pécsen: **Weisz Adolf** bór-

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsen, Ferenciek-utca 11. szám.

Nagy választékban teljes és stílszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák, mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy **butorvásárlások** nálam is oly **jutányosan** eszközölhetők, mint Budapesten vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

